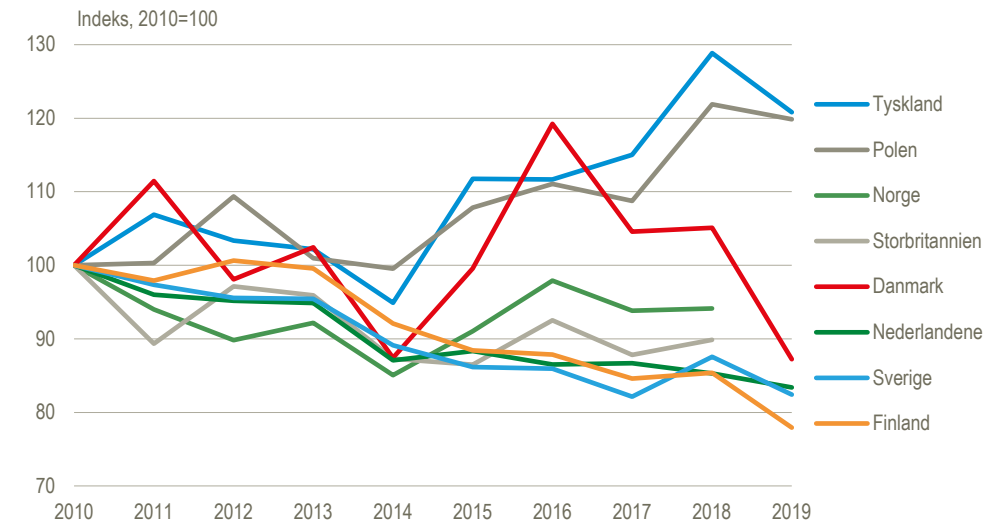

Figur 4.7 **Udviklingen i CO₂e emission ift. værditilvækst fra landbrug efter land**

Note: Ved beregningen er anvendt værditilvækst i faste priser. For Norge og Storbritannien er seneste beregninger for 2018.
 Kilde: Eurostat, emissionsregnskabet opdelt på brancher (env_ac_ainah_r2) samt nationalregnskabet (nama_10_a64)

Overordnet positiv tendens for landbrug, skovbrug og fiskeri

Udledningen fra landbrug og andre primære erhverv udgør en relativ stor andel i alle landene, jf. tabel 4.1. For de fleste lande er der et miljømæssigt bedre forhold mellem emission og værditilvækst i 2019. For Tyskland og Polen er emissionerne i forhold til værditilvæksten dog **steget** i løbet af perioden, men det skyldes alene faldende værditilvækst. Dette eksempel viser vigtigheden af at se på både tæller og nævner i indikatorberegningen i tolkningen af resultaterne.

Konklusion: Erhvervene bidrager til verdensmål om mindre udledning, især målt ift. værditilvækst

Det kan konkluderes, at erhvervslivet bidrager til verdensmål 9.4 om mindre udledning af CO₂ og andre klimagasser. Der er en nedgang i den absolutte udledning og en endnu stærkere nedgang, når udledningen sættes i forhold til værditilvæksten. Det betyder at der over perioden er sket en delvis afkobling mellem produktion og emission.

Der kan pga. meget forskellig erhvervsstruktur ikke opstilles en rangordning af lande ift. opfyldelse af de miljømæssige verdensmål. Men den positive udvikling er tydelig, når der ses på konkrete brancher som energiforsyning og industri, mens tendensen er mindre klar inden for den emissionstunge transportbranche. Med hensyn til lande kan det bemærkes, at 7 af de 8 lande har reduceret emissionen både absolut og målt i forhold til værditilvækst. Polens betydelige økonomisk vækst har været mulig samtidig med en lille nedgang i emissionen. Indikatorerne for Norge, som peger modsat det generelle billede, kan skyldes usikkerhed i emissionsopgørelserne.